

Predica de la Zürich

Duminică, 28 ianuarie 2018, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Mat. 25:1-13**: „*Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelarele și au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci din ele erau nechibzuite și cinci înțelepte. Cele nechibzuite, când și-au luat candelarele, n-au luat cu ele untdelemn; dar cele înțelepte, împreună cu candelarele, au luat cu ele și untdelemn în vase. Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit. La miezul nopții, s-a auzit o strigare: «Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!» Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelarele.*

Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: «*Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelarele.*» Cele înțelepte le-au răspuns: «*Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă.*» Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa. Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: «*Doamne, Doamne, deschide-ne!*»

Dar el, drept răspuns, le-a zis: «*Adevărat vă spun că nu vă cunosc!*» Vegheați, dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului”.

Lc. 18:31-34: „*Isus a luat cu Sine pe cei doisprezece și le-a zis: «Iată că ne suim la Ierusalim, și tot ce a fost scris prin proroci despre Fiul omului se va împlini. Căci va fi dat în mâna Neamurilor; Îl vor batjocori, Îl vor ocări, Îl vor scuipa; și, după ce-L vor bate cu nuiele, Îl vor omorî, dar a treia zi va învia.» Ei n-au înțeles nimic din aceste lucruri: căci vorbirea aceasta era ascunsă pentru ei și nu pricepeau ce le spunea Isus”.*

Lc. 24:44-47: „Apoi le-a zis: «Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi.» Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile. Și le-a zis: «Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învie a treia zi dintre cei morți. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim...»”.

Mat. 13:25: „Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu și a plecat”.

Scumpi frați și surori, Îi mulțumim Domnului pentru harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit, ca să trăim acum când aceste versete biblice se împlinesc în fața ochilor noștri. Matei 25 nu se va împlini cândva, ci a devenit deja realitate. La fel toate făgăduințele pentru timpul nostru. Este puternic că Dumnezeu ne-a dăruit legătura cu lucrarea Lui prin har. Cântarea pe care a citit-o fratele Baumgarten este scrisă în caietul de cântări evanghelice. Această cântare care a fost scrisă acum trei sute de ani am cântat-o deja acum patruzeci de ani. Și atunci oamenii așteptau revenirea Domnului. Noi am auzit și am cântat cântarea „Mireasa așteaptă de atâta timp” și toate celelalte cântări care sunt o binecuvântare pentru noi toți.

Astăzi vom avea o scurtă cercetare a Cuvântului. Sunt copleșit de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Sunt copleșit de faptul că în primul sfârșit de săptămână din ianuarie 2018 pentru prima dată au fost 3210 conexiuni de pe întregul pământ prin care oamenii au ascultat vestirea, chiar au putut vedea adunarea și au avut parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Doar pe scurt câteva lucruri referitoare la reuniunea de la Davos, Elveția, despre care toți am aflat. Eu m-am bucurat că domnul Trump a adoptat o poziție oficială, punându-se de partea Israelului, și pentru prima dată a făcut o propunere bună și a spus că palestinienii nu vor avea un stat propriu, ci doar autonomie. „Reveniți cu toții la masa negocierilor”. Aceasta va fi baza pentru încheierea legământului și a procesului de pace. Acum nu doresc să intru în toate amănuntele, dar m-am bucurat și de ceea ce a spus Netanyahu. Este minunat că la

reuniunea de la Davos cei doi au primit cuvântul și s-au putut exprima cu privire la ceea ce se întâmplă în acest timp și la ceea ce s-a întâmplat în decursul istoriei.

Restul este foarte, foarte trist. Ieri s-au împlinit 73 de ani de la eliberarea Auschwitz-ului. Voi nu sunteți afectați de aceasta și poate ați auzit-o doar așa marginal. Dar dacă faci o vizită în Auschwitz, cum am făcut-o eu de două ori, poți vedea acele camere de gazare unde au fost uciși milioane de iudei, copii, tineri, femei, mame și tați. Scumpi frați și surori, de fiecare dată îmi atinge inima. În 27 ianuarie 1945 Armata Roșie ateistă a eliberat acest lagăr de ocupanții creștini. În Rusia s-a sărbătorit acest eveniment în mod deosebit. În 9 mai am fost în Sankt Petersburg când a avut loc parada militară din acea piață și s-a serbat victoria Armatei Roșii.

Spun acestea cu un motiv bine întemeiat. Eu am un pașaport german. După Război au existat grupuri în toate direcțiile de credință creștine. În anul 1948 chiar a fost făcută declarația că noi, germanii, suntem vinovați de ceea ce li s-a făcut iudeilor. Șase milioane este un număr mare. Cu adevărat pe mine m-a afectat foarte mult. Apoi, în 3 decembrie 1962 fratele Branham mi-a spus: „Frate Frank, peste Germania nu este niciun blestem din cauza celor ce s-au făcut iudeilor. Dumnezeu îi va trage la răspundere pe cei ce sunt răspunzători pentru aceasta”. Cu adevărat mie mi-a căzut o mare piatră de pe inimă, dar cu siguranță voi nu puteți simți toate acestea. Domnul Dumnezeu a știut că am fost atât de apăsător din această cauză și de fiecare dată durerea era din ce în ce mai mare din cauza lucrurilor care li s-au făcut iudeilor în timpul celui de-al Treilea Reich. Eu am mai spus-o în acest loc. Unii din voi îl cunosc pe fratele Goldner. Odată el mi-a spus că avea cincisprezece ani când împreună cu un alt tânăr iudeu a fost obligat să arunce în cuptoare trupurile moarte ale iudeilor omorâți în camerele de gazare. El a trebuit să arunce în cuptorul de la Auschwitz chiar trupul mort al surorii lui, sub privirile SS-ului. Când el mi-a spus aceste lucruri eu i-am spus: „Frate Goldner, astăzi tu trebuie să fii eliberat de această povară”. Noi am ajuns în Ierihon unde erau două curcubeie minunate. Eu i-am spus fratelui Zimka Goldner: „Frate Goldner, uită-te spre cer. Este Vechiul și Noul Testament. Dumnezeu a încheiat un

legământ cu Israelul și a încheiat un legământ cu Biserica. Primește astăzi iertarea”. Și cu adevărat el a exprimat: „Eu iert, eu iert”. El a suferit zeci de ani și cu adevărat în acea clipă din acea zi el a fost vindecat și a putut mărturisi aceasta. Iertați-mă că am spus-o în felul acesta aici. Dar noi toți suntem oameni și am avut câteva trăiri și experiențe. Eu mă gândesc la refugiarea noastră, din 19 ianuarie 1945 când ne-am părăsit pentru totdeauna casa și până pe 27 martie am fost pe drum călătorind cu caii și căruța. Unele lucruri îți vin pur și simplu în minte. Dar în mod deosebit mă gândesc la ocrotirea lui Dumnezeu pe toate aceste căi în toate aceste timpuri pe care noi le-am trăit.

Mai înainte fratele Miskys mi-a dat mărturia lui. Trăirea pe care am avut-o în 2 aprilie și apoi întâlnirea mea cu fratele Branham pe 3 decembrie 1962 despre care au fost scrise în revista „Mehr Licht (Mai multă lumină)” care distribuia literatură creștină. Pe prima pagină a acestei reviste era mărturia mea, fotografia și întâlnirea mea cu fratele Branham.

Endzeit halbmondlich. Preis der Nr. 20 Fr. vierteljährlich DM 1,20, Schweiz 1,25 Fr., Österreich 7,20 S., S. USA u. Canada 25 Cts. bei portofreier Zustellung, zahlbar jeweils im voraus an „Mehr Licht“-Verlag Hamburg 22, Postfach 246 73, Wien 1083 44, Bankkonto, Commerzbank Hamburg-Mundburg.

Hamburg 22
Richardstr. 22-24
Fernruf: 29 23 89

—
Oberkonfessionelle
Zeitschrift

Herausgeber, Schriftleiter u. Lizenzträger Albert Goetz, Hamburg 22, Richardstr. 24, Telefon 29 23 89. Veröffentlicht unter Zeitschriften-Lizenz Nr. 122 des Senats der Freien und Hansestadt Hamburg. Verlag „Mehr Licht“, Verlag und Buchhandlung, Hamburg 22, Phönix-Druck Hamburg 4. Name gesetzl. geschützt. — Nachdruck nur mit Genehmigung.

Glaubens-Nr.

„The Voice of Healing“

„Die Stimme der Heilung“

Verlagshaus

37. Jahrg. - Nr. 6

Aufklärungsblätter über Gegenwartsfragen im Lichte der Bibel nebst neuesten Erweckungsberichten der christlichen Auslandsprese

Ein außergewöhnliches Gottesleben!

Von Ewald Frank

Chiar mai înainte fratele Miskys mi-a povestit că o soră din Brazilia a citit această revistă și articolul despre fratele Frank, apoi a mers la casa Miskys și a dat acolo o mărturie: că în Germania există un bărbat care are o chemare din partea lui Dumnezeu și astfel Domnul a făcut legătura. Este puternic cum Dumnezeu călăuzește și conduce. Când cântăreții au cântat și fratele Baumgarten încă vorbea mi-a venit și acest gând: Uită-te la binefacerile pe care ți le-a făcut Dumnezeu. Nu la lucrurile rele pe care Dușmanul și oamenii răutăcioși ți le-au făcut. Ci nu uita niciuna din binefacerile pe care Dumnezeu ți le-a făcut. Și acest lucru dorim să-l facem și astăzi. Să nu uităm niciuna din

binefacerile pe care Dumnezeu ni le-a dăruit. Cu adevărat să primim trecere înaintea Lui și să avem intrare la ceea ce a făgăduit El în acest timp.

Eu am scris o scrisoare circulară cu propoziția principală: „Un glas răsună”. Scumpi frați și surori, de la început Domnul a vorbit. Toți prorocii și slujitorii au auzit cu urechile lor vocea audibilă a Dumnezeului atotputernic. Ei au primit însărcinări din partea lui Dumnezeu. Și toți aceia care au primit o însărcinare din partea lui Dumnezeu s-au putut uita în urmă la o zi în care și-au primit chemarea și trimiterea lor. Apoi ei au dat mărturie de ceea ce a făcut Dumnezeu pentru ei, pentru noi, pentru Biserică. Acum permiteți-mi să citesc repede câteva versete biblice care urmăresc gândul privitor la „glas”.

Încep cu Lc. 3. Nu ne-ar ajuta la nimic dacă am ști că acum două mii de ani, la începutul noului Legământ, s-a întâmplat ceva dacă n-am ști ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Citim din Lc. 3, vers. 3-4: *„Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor; după cum este scris în cartea cuvintelor prorocului Isaia: «Iată glasul celui ce strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările»”.*

Dragi frați și surori, aceasta a fost la început, un glas. Apoi mergem la ceea ce a trăit Domnul, ca om, când a fost botezat. Un glas a răsunat din cer, cum este scris în Mat. 3:17. Când Se afla pe muntele schimbării la Față: *„din ceruri a răsunat un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea»”.* Dacă apoi ne întoarcem la pocăința lui Pavel, fie în Fapte 9, fie în Fapte 22 sau în Fapte 26, Saul a căzut la pământ și a auzit un glas: *„Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”.* Apoi, de fiecare dată el a dat mărturie despre ceea ce i-a spus glasul atunci: *„Te voi trimite departe la Neamuri...ca să le deschizi ochii”.* De fiecare dată el a intrat în ceea ce i-a fost poruncit și cu ce anume a fost însărcinat. Cu o siguranță divină el a putut spune: *„Domnul m-a trimis la voi”.* În Fapte 13:47 a putut da mărturie: *„Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor; ca să duci mântuirea până la marginile*

pământului»". Înapoi la Is. 42:6, înapoi la Is. 49:6: „De aceea, te pun să fii Lumina neamurilor". Și acest lucru ni l-a confirmat Dumnezeu în Cuvântul Său, că de la început neamurile au fost incluse în planul Lui de mântuire, începând cu Gen. 12:3: „toate familiile (neamurile) pământului vor fi binecuvântate în tine". Apoi în Gal. 3 Pavel spune că toate neamurile vor fi binecuvântate în Hristos. Apoi venim la afirmația principală din Noul Testament, cea din Apoc. 18:4: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu". Și aici se aude răsunând un glas din cer. Nu doar de pe platformă. Ci ceea ce dăm noi mai departe este scris deja în Cuvântul lui Dumnezeu. Citim din Apoc. 18:3: „pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei...". Apoi vers 4: „...Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!»". Ultimul mesaj este mesajul chemării afară, 2 Cor. 6:14-17: „Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi". Să citim Apoc. 18:4 de la început: „Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: «Ieșiți din mijlocul ei...!»".

Această strigare trebuie să fie dată mai departe, această chemare trebuie să fie dată mai departe tuturor popoarelor și limbilor. Ceea ce a auzit Ioan pe insula Patmos, cu ceea ce a fost însărcinat el atunci este o parte a planului de mântuire al lui Dumnezeu. Noi trăim în acest timp în care se împlinește ceea ce este scris aici. „Apoi am auzit...". Acum o întrebare: ai auzit tu această chemare (strigare)? Am auzit eu această strigare? Ai urmat tu strigarea? Am urmat eu strigarea? Astăzi nu este suficient să spunem: „Da, citim, este frumos". „Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea (striga): «Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!»".

Atunci Ioan a auzit glasul. Ai auzit tu glasul? Am auzit eu acest glas? Ce a fost în 11 iunie 1933? Atunci, s-a auzit un vâjâit din norul supranatural care s-a coborât și fratele Branham a auzit un glas: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos". Un glas din cer, un glas dintr-un nor supranatural, văzut de aproximativ trei mii de oameni care au fost martori. Prezența

supranaturală a fost atât de puternică încât unii au leșinat, alții au îngenunchiat și s-au rugat. Trăirea deosebită a fost atunci când glasul a fost adresat fratelui Branham. Așa cum Pavel a putut da mărturie, toți aceia care au fost împreună cu el au văzut lumina, dar n-au auzit glasul Celui ce vorbea, fiindcă acesta era adresat doar lui Pavel. Exact așa a fost și în 11 iunie 1933, toți au văzut lumina, toți au auzit vâjâitul, dar apoi glasul a fost adresat doar bărbatului lui Dumnezeu, purtătorul care avea să aducă ultimul mesaj, mesaj care a premers și premerge cea de-a doua venire a lui Hristos.

Scumpi frați și surori, unde putem predica astăzi așa ceva? În ce adunare vom putea fi primiți cu acest mesaj divin? Toți își au propriile lor programe, toți își construiesc propria împărăție. Însă nouă Dumnezeu ne-a dăruit har să recunoaștem despre ce este vorba în timpul nostru. Nu este deloc vorba de fanatism. Ci simplu să rămânem treji, să credem, să-L urmăm pe Domnul și credinței să-i adăugăm ascultarea. Cât de des am citit în acest loc din Evrei 4:2? Celor ce au auzit atunci mesajul divin nu le-a ajutat la nimic pentru că n-a găsit credință și ascultare la cei ce l-au auzit. Domnul Dumnezeu să ne dăruiască har, ca să acceptăm și să primim prin credință ultimul mesaj care este în conformitate exactă cu primul mesaj, dar și să ne lăsăm introduși în ordinea divină, și să nu mergem mai departe pe căile proprii. Aceasta o spun acum aici, într-un mod simplu, așa cum este.

Nu demult au venit în Krefeld doi bărbați tineri din Olanda care au spus: „Noi credem mesajul și dorim să fim botezați în Krefeld”. Eu m-am uitat la cei doi și i-am întrebat: cine sunteți? De unde veniți? Ei au spus: „Noi suntem o pereche”. Eu le-am spus: „O clipă. Aceasta nu merge la noi! La noi este valabil ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său: *„din pricina curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei”* (1 Cor. 7:2). În felul acesta cum sunteți voi nu puteți fi botezați”. Acest lucru trebuie spus, chiar dacă legile pământești ale unor țări au fost strâmbate și sună altfel. Pentru noi ca credincioși este valabil doar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Rânduiala divină trebuie reasezată în căsnicie, în familie. Bărbatul își găsește locul lui așa cum Scriptura i-o indică; femeia își găsește locul ei; fiecare își găsește locul

potrivit. Rânduiala divină trebuie reaşezată în adunare şi în viaţa noastră, prin har.

Noi nu osândim pe nimeni, dar Domnul nostru a spus: „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc celor legaţi slobozirea* şi să le spun: „Sunteţi liberi!”. Nu are nimic a face cu discriminarea, nu. Noi îi preţuim pe toţi oamenii, dar noi vestim mântuirea lui Dumnezeu. Domnul a venit, a murit pe cruce, Şi-a vărsat Sângele ca să ne răscumpere, să ne elibereze de orice legătură. Fiecare legătură este de la Satana. Noi suntem răscumpăraţi şi scoşi de sub influenţa Satanei şi credem aşa cum zice Scriptura. Iar Scriptura spune că: „*Pe cel care Fiul îl eliberează acela cu adevărat este liber*”. Trebuie să fie vestit: este loc pentru toţi, dar noi nu putem rămâne cum am fost. Trebuie să ne pocăim, să ne întoarcem la Domnul şi să trăim eliberarea în mod personal. Apoi noi putem înainta împreună cu Domnul.

Un alt gând. În 7 mai 1946 Îngerul Domnului s-a coborât din lumina supranaturală în camera unde era fratele Branham. Eu am spus deseori această trăire în acest loc. Dar aparţine acestei zile ca să ştim că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său. Dumnezeu n-a spus doar: „*Eu vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare şi înfricoşătoare...şi să aşeze din nou toate lucrurile*”, ci bărbatul trimis de Dumnezeu a putut da mărturie despre ceea ce i-a fost spus în mod supranatural de Dumnezeu. În felul acesta noi recunoaştem această însărcinare divină în legătură cu trimiterea care aparţine planului de mântuire al Dumnezeului nostru în această perioadă de timp. De aceea noi vestim ultimul mesaj care trebuie să fie asemenea primului mesaj. Aşa cum a fost la început exact aşa o putem vesti şi astăzi.

Scumpi fraţi şi surori, cu adevărat mă bucur dacă mă gândesc la epistola lui Iacov 5:7, că Domnul a făgăduit ploaia târzie, El a făgăduit că va restitui totul şi va aduce totul în starea reaşezată aşa cum a făcut-o cu Iov. Nouă ne mai rămâne de făcut doar un singur lucru: să-I mulţumim Domnului şi să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Cu o siguranță absolută Ioan Botezătorul le-a putut spune acelor care au crezut mesajul său și s-au lăsat botezați: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*” (Mat. 3:11). Cine au fost cei trei mii de oameni din Ziua Cincizecimii care au avut trăirea minunată de atunci, care au fost o parte a întregului? Ioan a putut prezenta Domnului un popor bine pregătit.

Ce va fi cu ultimul mesaj? Pe cât de sigur a putut spune Ioan „*El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”, pe atât de sigur putem noi spune că înaintea răpirii va avea loc timpul restituirii depline, va fi un timp în care se va întâmpla ceea ce nu s-a mai întâmplat niciodată pe suprafața pământului. Dumnezeu Își va confirma Cuvântul într-un mod supranatural. Și în exterior, în trup, se vor întâmpla semne și minuni atât de puternice încât oameni cu mădulare lipsă își vor primi toate mădularele înapoi. Vor avea loc miracole de creație, pentru ca la directa revenire a Domnului nostru să se împlinească Cuvântul scris în 1 Tes. 5:23: „*duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi*” și astfel vom putea sta înaintea Lui și apoi vom fi transformați. Slavă Domnului!

Permiteți-mi să mai citesc un Cuvânt din Rom. 10 pentru ca voi să știți ceea ce mă mișcă. Am putea citi și din Tit 1:3: „*Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui*”, am putea citi din 1 Tim. 6:14-16 ceea ce este în legătură cu revenirea Domnului care va fi făcută la vremea ei. Totul se va petrece la timpul hotărât. Prima venire a lui Hristos și mesajul care a premers venirea Lui, a doua venire a lui Hristos și mesajul care trebuie să premeargă, totul se petrece la timpul hotărât. Eu mă bucur că în ambele cazuri este scris că ele vor avea loc la timpul hotărât. Din partea lui Dumnezeu totul este planificat și hotărât și totul se petrece la timpul potrivit. Noi trebuie doar să așteptăm.

Acum și acest gând. Atunci când Domnul nostru a spus de trei ori în Mat. 11, „Ce ați ieșit să vedeți? Pe cine ați vrut să auziți? Ce ați vrut să vedeți?”. Apoi să auzim glasul aceluia care este trimis de Dumnezeu ca să pregătească poporul Domnului. Dar în Rom. 10 de

patru ori ne este pusă întrebarea: „Cum?”. Nu că se va întâmpla și mesajul va fi vestit – aceasta este o realitate. Dar de patru ori, una după cealaltă, este pusă întrebarea: „Cum?”.

Citim în Rom. 10 de la vers. 13: „*Fiindcă «oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit»*”, după cum este scris în Ioel 2:32. Apoi de patru ori este pusă întrebarea *Cum?*: „*Dar **cum** vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și **cum** vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și **cum** vor auzi despre El fără propovăduitor? Și **cum** vor propovădui, dacă nu sunt trimiși?* După cum este scris: «*Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!*»” (vers. 14-15). Cum să se întâmple?

Domnul Dumnezeu S-a îngrijit ca Cuvântul Său să fie vestit. Nu doar: „*Ce ați ieșit să vedeți?*”, ci El a știut exact cum se va întâmpla, cine trebuia să aducă mesajul și cine a fost hotărât de Dumnezeu s-o facă. Și acum de patru ori am citit „Cum”? „**Cum** vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și **cum** vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și **cum** vor auzi despre El fără propovăduitor? Și **cum** vor propovădui, dacă nu sunt trimiși?”.

Scumpi frați și surori, noi nu ne putem include aici pe noi înșine. Nu putem face nimic pentru aceasta. Despre o chemare divină nu ești întrebat. Ea se întâmplă pur și simplu. Nimeni nu te întreabă dacă vrei. Nu știi cum și unde se va întâmpla. Dar când timpul este împlinit atunci se întâmplă. Aici în Rom. 10 de patru ori este scris *Cum?* În vers. 15: „*Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși?*”. Apoi urmează: „*După cum este scris: «Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!*»”.

Scumpi frați și surori, fiți odată sinceri. Poate cineva să împlinească o însărcinare divină fără s-o primească din partea lui Dumnezeu? Ioan a știut exact când și unde a fost chemat. Moise a știut când și unde a fost chemat. Toți robii lui Dumnezeu au știut când au fost chemați, unde au fost chemați și cu ce scop au fost chemați. Nu are loc la voia întâmplării. Noi nu ne prezentăm pe noi înșine. Cântăreții au cântat și au accentuat: la miezul nopții răsună o strigare; spre seară se va arăta lumina. Spre seară s-a făcut lumină. Deseori

fratele Branham s-a referit la Cuvântul din Zah. 14:7: „*spre seară se va arăta lumina*”. Dar după încheierea seriei se ajunge la miezul nopții: „*La miezul nopții, s-a auzit o strigare: «Iată mirele sosește! Pregătiți-vă să-L întâmpinați!»*” (Mat. 25:6). Acesta este mesajul divin. Mesajul divin are un scop, o țintă: ca adevăratele fecioare înțelepte nu doar să audă mesajul, ci, prin credință și ascultare să primească tot ceea ce a fost vestit prin mesajul divin. Ca să-I dăm primul loc Domnului și Răscumpărătorului nostru și doar Lui să-I dăm cinstea.

De trei ori a fost întrebat: „Ce ați ieșit să vedeți?”. Apoi de patru ori a fost întrebat: „Dar *cum* se va întâmpla? *Cum* va propovădui cineva, dacă nu este trimis?” Doar dacă ai o chemare divină. O însărcinare divină trebuie să fie îndeplinită, indiferent de împrejurări. Îi suntem mulțumitori Domnului din inimă că avem parte de ceea ce face El în prezent.

Eu, cel mai neînsemnat și nenorocit om de pe pământ, am auzit glasul Domnului de repetate ori. Cine poate înțelege așa ceva? Eu n-o pot înțelege, n-o pot înțelege. Eu niciodată nu L-am rugat ca să-mi vorbească cu glas audibil. Prin Cuvântul Său, El a vorbit de mii de ori. Cuvântul Lui este viu, ne vorbește. Cuvântul ne-a fost descoperit. Dar când Domnul dă însărcinări directe: să mergi dintr-o localitate în alta, să vestești Cuvântul Său și apoi pe deasupra însărcinarea: „să depozitezi hrana”. Apoi răspunsul: „Așteaptă cu împărțirea hranei până va sosi timpul pentru împărțire”. Domnul S-a îngrijit în toate amănuntele astfel ca însărcinarea divină să fie îndeplinită pe deplin înaintea revenirii lui Isus Hristos. Până în ziua de astăzi n-am vestit nicio singură răstălmăcire, ci doar Cuvântul clar al lui Dumnezeu care rămâne în veci. Eu n-am planificat legătura cu slujba fratelui Branham. Domnul Dumnezeu S-a îngrijit pentru totul.

Astăzi noi ne putem uita în urmă la toți acești ani. Au trecut exact 60 de ani din anul 1958 când am început să traduc predicile fratelui Branham în limba germană. Au trecut 60 de ani și în tot acest timp, zi și noapte, n-am avut nicio zi liberă și nicio duminică. Zi și noapte, fie zi din săptămână sau sfârșit de săptămână, toate zilele mele au fost dedicate Domnului și doar Lui I-am stat la dispoziție. Acum

privim în urmă la 165 de țări în care am dus Cuvântul lui Dumnezeu, și în cele mai multe țări am fost de mai multe ori. Am mai spus-o în acest loc, în 20 de ani am parcurs în zbor 6,4 milioane de mile iar dacă am socoti de la începutul călătoriilor s-ar ajunge la mai mult decât dublu. Ce am făcut noi? Noi am îndeplinit însărcinarea lui Dumnezeu: ne-am dus dintr-o țară în alta, dintr-o localitate în alta, am dus Cuvântul, ultimul mesaj: înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt, înapoi la început, înapoi la temelia care a fost pusă la început: un Domn, o credință un botez. Scumpi frați și surori, să-I fiți mulțumitori Domnului că El Se îngrijește de noi, că în acest timp noi am aflat ceea ce a planificat El în Cuvântul Său pentru această perioadă de timp.

La început a răsunat un glas în pustie. Apoi de fiecare dată glasul, glasul, până la glasul îngerului al șaptelea, la glasul care a vorbit cu noi din cer. Ce este scris în Evrei 4:7? *„Astăzi dacă auziți glasul Lui...!”*. Noi n-am auzit glasul fratelui Branham și nici glasul fratelui Frank, ci noi am auzit glasul Cuvântului lui Dumnezeu. Nu doar că un glas a vorbit atunci, ci în acest timp noi putem spune: Eu am auzit Cuvântul lui Dumnezeu, prin vestirea Cuvântului, eu am auzit glasul lui Dumnezeu, prin har. Eu nu l-am auzit pe William Branham. Domnul mi-a vorbit prin Cuvântul Său, iar eu am primit Cuvântul Său. De aceea de repetate ori ne este dat îndemnul din Evrei: *„Astăzi dacă auziți glasul Lui...!”*.

Scumpi frați și surori, pe cât de sigur a vorbit Domnul cu un glas pe care l-au auzit aceia pe care El i-a însărcinat, pe atât de sigur vor auzi glasul lui Dumnezeu toți aceia care sunt din Dumnezeu în acest timp și vor ști că nu este mesajul unui bărbat, ci este mesajul pe care Dumnezeu, prin Cuvântul Său, ni-l adresează nouă. S-o repetăm astăzi. Dacă voi auziți glasul Lui, prin Cuvântul Său, spuneți „Amin”. Pentru noi Cuvântul este totul. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. Fiți odată sinceri. Ne este ceva mai prețios decât Cuvântul? Este cu adevărat minunat că noi ne regăsim în Cuvânt. Domnul a spus: *„Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele”* (Is. 55:11). Și în timpul nostru Dumnezeu l-a însărcinat pe fratele Branham cu un glas audibil, l-a trimis cu mesajul

pe care l-am purtat pe întregul pământ prin har. Ultima chemare răsună și cu toți aceia care sunt din Dumnezeu se împlinește că Cuvântul va cădea pe un pământ roditor pentru că Cuvântul este Sămânța. Pe cât de sigur este semănată o sămânță pentru a răsări, pe atât de sigur este semănată în noi sămânța Cuvântului lui Dumnezeu și noi credem din toată inima fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. De aceea Domnul nostru a putut spune în Ioan 8: „*Voi nu sunteți din Dumnezeu pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu și nu puteți crede cuvintele Mele*”. Iar acelora care L-au crezut le-a spus: „*Voi sunteți din Dumnezeu*”. Cei ce au acceptat și primit Cuvântul lui Dumnezeu sunt din Dumnezeu.

S-o spunem încă o dată în acest context. Glasul Domnului Dumnezeului nostru a răsunat de la început. Domnul a vorbit și s-a întâmplat, El a dat însărcinări, a dat îndrumări până în timpul nostru. Noi trăim în prezența atotputernicului Dumnezeu. Chiar dacă în domeniul pământesc trecem prin neînțelegeri, încercări și lucruri imposibile, noi știm că Domnul n-a spus doar: „Nu te teme!”. Ci a mai spus: „*Nu te teme! Eu sunt cu tine*”. El este cu voi. „*Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc.... Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde*” (Is. 43:1-2). Noi nu trebuie să ne temem. Noi știm că Domnul nostru merge împreună cu noi.

Scumpi frați și surori, de trei ori a fost întrebat: „*Ce ați ieșit să vedeți? Atunci ce ați ieșit să vedeți? Atunci ce ați ieșit să vedeți?*”. De ce am ieșit noi? Pe cine sau ce am vrut noi să auzim și să vedem? Apoi: *Cum* să credem? *Cum* să auzim? Apoi: „*Cum* vor propovădui, dacă nu sunt trimiși?”. Îi suntem mulțumitori Domnului. Citesc Rom. 10:16-17: „*Dar nu toți au ascultat de Evanghelie. Căci Isaia zice: «Doamne, cine a crezut propovăduirea noastră?» Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos*”.

Când se va întâmpla și cum se va întâmpla? Cum vom auzi? Cum vom afla ceea ce a hotărât Dumnezeu? El are o trimitere pentru timpul nostru, pentru că aceasta a fost însărcinarea: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis cu un mesaj (cu Cuvântul), așa tu ești trimis

cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Apoi: „Te voi trimite în alte orașe ca să vestești Cuvântul Meu”.

Noi nu potrivim aici o rimă de-a noastră. Lucrurile acestea ni le-a arătat și descoperit Dumnezeu prin Cuvântul Său, că acum noi avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Ferice de ochii noștri că văd, ferice de urechile noastre că aud și de inimile noastre pentru că cred. Dumnezeu are poporul Său la care a privit îndurător și ne-a cercetat, prin har. Noi am recunoscut ceasul și timpul, mesajul și mesagerul și ne bucurăm că Domnul Își împlinește Cuvântul în viețile noastre prin har. Noi putem crede tot ceea ce a făgăduit El, iar în acea clipă când noi credem, ne și este descoperit prin Duhul. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeul nostru care ne-a cercetat prin har. Lui Îi aducem slava și cinstea în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm și împreună să-I mulțumim Domnului. Înainte de a ne ruga, permiteți-mi să întreb dacă sunt cereri de rugăciune deosebite. Dacă sunt atunci vă rog ridicați mâna. Fie că sunt de natură spirituală sau pământească noi vom aduce totul înaintea Domnului.

Doamne atotputernicule Dumnezeu, nu este o teorie, nu este o filozofie. Este o realitate divină. Tu de fiecare dată ai vorbit la timpul potrivit. Când făgăduințele Tale s-au împlinit pe pământ, Tu ai lucrat într-un mod supranatural. Tu l-ai trimis pe îngerul Gavril la Zaharia, l-ai trimis la Maria. Tu, Doamne, cu întreaga oștire cerească Te-ai coborât. În Lc. 2 este scris că împreună cu îngerul s-a unit o oaste cerească care a cântat, iar îngerul a vestit: „*astăzi în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”(vers. 11).

Iubite Domn, Îți mulțumim din inimă că noi putem să cercetăm și să vedem istoria mântuirii îndeosebi în acest timp și o recunoaștem, așa cum a spus robul și prorocul Tău „recunoașteți ziua și mesajul”.

Iubite Domn, acum Îți aducem necazurile noastre, toate cererile de rugăciune, Doamne, Ți-i aducem pe toți cei bolnavi, pe toți cei slabi, pe cei împovărați și obosiți, pe cei operați, pe frații și surorile în vârstă care n-au putut veni. Binecuvântează-i pe toți cei ce și-au ridicat mâinile. Binecuvântează-ne pe toți din bogăția harului Tău. Iubite

Domn, dăruiește fiecăruia personal răspunsul, vorbește fiecăruia personal prin sfântul Tău Cuvânt pentru ca fiecare să simtă că îi este adresat lui și să știe: „Acum Domnul îmi vorbește mie prin Cuvântul Său. Acum este vorba de mine. Acum eu aud glasul Lui”.

Nu va fi totul în zadar, nu. Tu Îți vei chema afară Mireasa Ta. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău minunat. Tu vei pregăti fecioarele înțelepte așa că noi Te vom trăi în mod supranatural ca în ziua Cincizecimii, fără nicio forțare proprie.

Iubite Domn, noi așteptăm clipa când se va întâmpla. Noi ne adunăm împreună ca să auzim Cuvântul Tău și Îți mulțumim de fiecare dată pentru Sângele Mielului, pentru Sângele noului legământ care a fost vărsat pentru iertarea păcatelor noastre. Îți mulțumim pentru scumpul și sfântul Tău Cuvânt. Aleluia! Lăudat să fie Domnul Dumnezeu nostru care ne vorbește astăzi nouă tuturor și ne spune: Astăzi dacă auziți glasul Meu să nu vă împietriți inimile! Credeți fiecare Cuvânt, acceptați-l, primiți-l și prin Duhul lui Dumnezeu vă va fi descoperit, prin har.

Iubite Domn, în Numele Tău, eu pretind ca Mireasa Ta să fie pregătită pentru ziua glorioasă a revenirii Marelui. Și așa cum am citit din Mat. 25, cele ce vor fi gata vor intra. Iubite Domn, nu se va întâmpla cu nimeni altcineva ci doar cu aceia care acum sunt pregătiți să asculte Cuvântul Tău, noi vom trăi răpirea, așa cum eu am trăit-o în ianuarie 1981.

Iubite Domn, noi ne putem încrede în Tine în fiecare situație. Tu ne spui nouă tuturor încă o dată: „Nu vă temeți! Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului”. Iubite Domn, fii și cu toți aceia care trec prin încercări grele, prin neînțelegeri, prin ponegriri, prin defăimări. Doamne, orice ar fi, fie ca această adunare din această zi să fi ajutat pentru ca noi toți să fim din nou îmbărbătați prin credință. Încă o dată Îți mulțumesc că în timpul nostru Tu ai vorbit cu un glas care s-a auzit, că ai însărcinat și ai trimis pe robul Tău, și că înaintea Ta, într-o responsabilitate absolută, noi vestim planul Tău de mântuire poporului Tău. Și toți aceia care sunt hotărâți să aibă parte de prima înviere și răpire ei să creadă, să fie ascultători, să se lase reasezați, să se întoarcă

și să trăiască după șablonul biblic, conform Scripturii, în viața personală și în adunare.

Pe cât de sigur ne-ai făgăduit că ne vei trimite pe prorocul Ilie prin care Tu ai spus că vei aduce totul în starea originală - cum dă mărturie și învață Cuvântul, că noi vom fi reasezați -, pe atât de sigur Te rog eu așa: fă-o să devină o realitate divină în viețile noastre!

Acum ne rugăm pentru poporul Tău, Israel. Binecuvântează-l pe Netanyahu. Binecuvântează poporul Tău Israel, binecuvântează Biserica Ta din toate popoarele și toate limbile și desăvârșește-Ți lucrarea cu noi și în noi toți spre cinstea și slava Numelui Tău Sfânt. Aleluia! Amin.

Înainte de a fi răpiți noi toți vom fi gata. Dar gândiți-vă odată. Deja în prima strofă a cântării cântate este amintit Fapte 3, unde este scris despre timpul de înviore pe care Dumnezeu îl va trimite înainte ca Domnul să revină. Îi mulțumim Dumnezeului nostru și pentru toate cântările pe care le putem cânta mulțumitori. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Acum sunt mai în vârstă, iar nopțile nedormite îmi fac greutate. În februarie sunt planificate două călătorii misionare lungi. Dumnezeu să dăruiască har. Amintiți-i și pe toți frații care poartă și dau mai departe Cuvântul lui Dumnezeu. Și astăzi transmitem saluturi tuturor fraților din toate popoarele limbile și națiunile care ascultă și urmăresc vestirea. Transmitem saluturi tuturor fraților. Suntem mulțumitori pentru toți frații care traduc în alte limbi. Dumnezeu să binecuvânteze pe toți frații care traduc în alte limbi.

Haideți să fim bucuroși și mulțumitori, să lăsăm Duhul și Cuvântul să pătrundă. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o. Rămâneți în harul Domnului. Urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu și dați-vă mâinile unii altora. Amin.